

הא חזי, בזמנא דאתגזר ההוא בר נש לתמניא יומין, ושראת עליה שבת, מלכות קדישא, ההיא ערלה דגזרין ושראן ליה לבר, פדין קיימא ההוא סטרא אחרא, וחקא דהאי איהו חולקיה מקרבנא דא, פדין אתבר, ולא יכיל לשלטאה ולקטרגא עלוי, וסליק ואתעבד סניגוריא על ישראל, קמי קדשא בריה הווא.

היכלא תליתאה. היכלא דא דקיימא לאכללא, וליחדא ביה ההוא היכלא תניינא, וההוא רוחא, וכל אינון חיוון דביה, פלהו כלילין ואתיחדן דא בדא. ואינון חד רוחא דכליל דא בדא, הכי נמי אית ליה תמניא סמכין, לארבע סטריין דעלמא, וכלהו אקרון יתדות המשפן. תריין סמכין דלסטור דרום, אינון שכניא"ל, עזוזי"ה. (ס"א ואינון ממנן על תריסר אלפי ממנן אחרינין כל חד באינון אחרנין) תריין סמכין דלסטור מזרח, יהודי"ה עזריא"ל. ואלין קיימי כל חד וחד, על תריסר אלפי ממנן אחרינין, וכלהו אקרון יתדות המשפן.

ואלין אתמנון על ההוא הבל דתינוקות דלעאן באורייתא, לקיימא עלמא. ואלין נטלי ההוא הבל, וסלקי ליה לעילא. וכל הבל והבל דאינון תינוקות דלעאן באורייתא לקיימא עלמא, אתעביד מניה רוחא חדא, וסלקא ההוא רוחא לעילא, ואתעטר בעטרא קדישא, ואתמנא נטורא דעלמא, וכן כלהו.

תריין סמכין דאינון לסטר צפון, עזפיא"ל (ס"א קטצירה"ל), קטצירה"ל. ואינון ממנן (ד) ונ"ד על תריסר אלפי ממנן אחרינין כל חד וחד בדקאמרן. תריין סמכין דלסטור מערב, אינון עססני"ה, אדירי"ה (ג"א אדירי"ה). ואלין

בא וראה, בזמן שנמול אותו אדם לשמנה ימים ושרתה עליו שבת, המלכות הקדושה, אותה הערלה שגזרין וזרקים אותה החוצה, אז עומד אותו צד האחר ורואה שזהו חלקו מהקרבן הזה, ואז נשבר ולא יכול לשלט ולקטרג עליו, ועולה ונעשה סגור על ישראל לפני הקדוש ברוך הוא. היכל השלישי. היכל זה שעומד להכליל וליחד בו אותו היכל שני, ואותה רוח, וכל אותן חיות שבה, כלם כלולים ומתיחדים זה עם זה, והם רוח אחת שכלולה זו בזו, כך גם יש לו שמנה עמודים לארבעת צדדי העולם, וכלם נקראים יתדות המשפן. שני העמודים שלצד דרום הם שכניא"ל, עזוזי"ה. (והם ממנים על שנים עשר אלף ממנים אחרים, כל אחד באותם האחרים) שני העמודים שלצד מזרח - יהודי"ה, עזריא"ל. ואלו עומדים כל אחד ואחד על שנים עשר אלפי ממנים אחרים, וכלם נקראים יתדות המשפן.

ואלו התמנון על אותו הבל התינוקות שלומדים תורה לקים את העולם, ואלו נוטלים אותו ההבל ומעלים אותו למעלה. וכל הבל והבל של אותם תינוקות שלומדים בתורה לקים את העולם, נעשה ממנו רוח אחת, ועולה אותה רוח למעלה ומתעטרת בעטרה קדושה, ומתמנה שומר העולם, וכן כלם. שני העמודים שהם לצד צפון - עזפיא"ל, (קטצירה"ל)

קטצירה"ל. והם ממנים על שנים עשר אלפי ממנים אחרים, כל אחד ואחד כפי שאמרנו. שני העמודים שלצד מערב הם עססני"ה, אדירי"ה (אדירי"ה). ואלו ממנים על שנים עשר

מִמָּנָן עַל תְּרִיסָר אֲלָפִין מִמָּנָן אַחֲרָנִין, כָּל חַד
וְחַד בְּדַקְאֲמָרָן.

אֲלֵין אַתְּמָנוּן לְאַכְרֹזָא בְּכָל רְקִיעִין, לְכָל אֵינוֹן
דְּמַעֲבָרִין בְּנִייהוּ מְאֹרֵייתָא, וְסִלְקִין לֹון
דְּלֹא יִלְעוֹן בָּהּ, בְּדִין נִפְקִי כָּל הָגִי מִמָּנָן
וּמְכַרְזֵי וְאַמְרִי, וְוִי לִפְלָנְיָא דְאַעֲבָר בְּרִיָּה
מְאֹרֵייתָא, וְוִי לִיָּה דְקָא אַתְּאָבִיד מַעֲלָמָא דִין,
וּמַעֲלָמָא דְאַתִּי.

הִיבְלָא רְבִיעָאָה. הִיבְלָא דָא הִיבְלָא דְקִיָּמָא
בְּנִהִירוּ יִתִיר. הִיבְלָא דָא, סְחָרִין לִיָּה
תְּלָתִין וְתָרִין יְתֻדוֹת עֲלָאִין, וְחֻמֶּשׁ מֵאָה אֶלְף
אַחֲרָנִין דְּמִמָּנָן תַּחֲוֹת אֲלֵין. וְאַרְבַּע אַחֲרָנִין,
עֲלָאִין עַל כְּלָהּ, וְכָלֵהּ יְתֻדוֹת דְּהִיבְלָא דָא.
אֲלֵין אַרְבַּע אֵינוֹן: חֲסִדְיָהָ"ל. קְסִירָיָ"ה (נ"א
קְסִירָיָ"ה). קְדוּמָיָ"ה. דְּהִרְיָ"ל. אֲלֵין אַרְבַּע מִמָּנָן
עַל כְּלָהּ, וְכָלֵהּ אַחֲרָנִין, כְּלָהּ מִמָּנָן
תַּחֲוֹתֵיהוּ.

וְעַד יָדָא דְאַלִּין, אַתְּיָדַע דִּינָא לְמַעֲבַד בְּעֲלָמָא,
וְעַל אֲלֵין כְּתִיב (דְּנִיאל ד') וּמֵאֲמַר קְדִישִׁין
שְׁאֵלְתָא. לְהָגִי אַרְבַּע, אַתְּיָין כָּל אֵינוֹן חֲיִילִין,
דִּי מִמָּנָן עַל דִּינָא, לְשֹׁאֲלָא הִיךְ אַתְּגַזֵּר דִּינָא
בְּעֲלָמָא. כָּל אֵינוֹן דִּינִין דְּלֹא אַתְּיָיְהִיבוּ
בְּפִתְקִין, לְקִיּוּמָא דְעֲלָמָא, וְעַל דָּא כְּלָהּ
אַתְּיָין לְשֹׁאֲלָא. וּבְגִין כֹּךְ כְּלָהּ מִמָּנָן עַל דָּא.
אֵינוֹן תְּלָתִין וְתָרִין אַחֲרָנִין, אֵינוֹן מִמָּנָן עַל כָּל
אֵינוֹן דְּלַעָאן בְּאֹרֵייתָא תְּדִיר, וְלֹא פִסְקִי
בִּימָמָא וּבְלֵילִיא, וְאַלִּין אַחֲרָנִין כְּלָהּ
דְּתַחֲוֹתֵיהוּ, אֵינוֹן מִמָּנָן עַל כָּל אֵינוֹן דְּקִבְעִין
זְמָנִין יְדִיעָאן לְאֹרֵייתָא. וְעַל דָּא אֵינוֹן מִמָּנָן
כְּלָהּ, וְלַעֲנָשָׁא כְּלָהּ, לְכָל אֵינוֹן דִּיכְלִי
לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאֹרֵייתָא, וְלֹא מִשְׁתְּדָּלִי.

הִיבְלָא חֲמִישָׁאָה. הִיבְלָא דָא, קִיָּמִין בִּיָּה
תְּלַת מֵאָה וּשְׁתֵּין וְחֻמֶּשׁ מִמָּנָן,

אֲלָפִים מִמָּנִים אַחֲרִים, כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּפִי שְׁאֲמָרָנוּ.

אֲלֹו הִתְמַנּוּ לְהַכְרִיז בְּכָל הָרְקִיעִים
לְכָל אוֹתָם שְׁמַעְבִּירִים אֶת בְּנֵיהֶם
מִהַתּוֹרָה וּמַעֲבִירִים אוֹתָם שְׁלֹא
יִלְמְדוּ אוֹתָהּ. אֲזִי יוֹצֵאִים כָּל
הַמִּמָּנִים הַלֵּלוּ, וּמְכַרְזִים
וְאַמְרִים: אוֹי לְפָלוּנִי שְׁהַעֲבִיר
אֶת בְּנֵי מִהַתּוֹרָה! אוֹי לוֹ שְׁאָבֵד
מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא!

הִיבְלָא הָרְבִיעִי. הִיבְלָא הַזֶּה הוּא
הִיבְלָא שְׁעוּמָד בְּאוֹר יוֹתֵר. הִיבְלָא
הַזֶּה סוֹבְבִים אוֹתוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים
יְתֻדוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְחֻמֶּשׁ מֵאוֹת
אֶלְף אַחֲרוֹת שְׁמִמָּנוֹת תַּחַת אֶלָּה,
וְאַרְבַּע אַחֲרוֹת עֲלִיוֹנוֹת עַל כָּלָן,
וְכָלָן הֵן יְתֻדוֹת שֶׁל הִיבְלָא הַזֶּה.
אֲלוֹ הָאֲרַבְעָה הֵם: חֲסִדְיָהָ"ל,
קְסִירָיָ"ה (קְסִירָיָ"ה), קְדוּמָיָ"ה,
דְּהִרְיָ"ל. אֲלוֹ הָאֲרַבְעָה מִמָּנִים
עַל כָּלָם, וְכָל הָאַחֲרִים, כָּלָם
מִמָּנִים תַּחֲתֵיהֶם.

וְעַד יְדֵי אֶלָּה נֹודַע הַדִּין לַעֲשׂוֹת
בְּעוֹלָם, וְעַל אֲלוֹ כְּתוּב, (דְּנִיאל ד')
וּמֵאֲמַר קְדוֹשִׁים שְׁאֵלְהוּ. לְאַרְבַּעָה
הַלֵּלוּ בָּאִים כָּל אוֹתָם הַחִילוֹת
שְׁמִמָּנִים עַל הַדִּין לְשֹׁאֲלֵי אִיךְ נִגְזֵר
הַדִּין בְּעוֹלָם. כָּל אוֹתָם הַדִּינִים
שְׁלֹא נִתְּנוּ בְּפִתְקִים לְקִיּוּם
הָעוֹלָם, וְעַל כֵּן כָּלָם בָּאִים לְשֹׁאֲלֵי,
וּמִשׁוּם כֹּךְ כָּלָם מִמָּנִים עַל זֶה.

אוֹתָם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם הָאַחֲרִים הֵם
מִמָּנִים עַל כָּל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים
בַּתּוֹרָה תְּמִיד, וְלֹא פּוֹסְקִים בַּיּוֹם
וּבַלַּיְלָהּ. וְאַלֹו הָאַחֲרִים כָּלָם
שְׁתַּחֲוִיתִיהֶם, הֵם מִמָּנִים עַל כָּל
אוֹתָם שְׁקוֹבְעִים זְמָנִים יְדוּעִים
לַתּוֹרָה. וְעַל זֶה הֵם כָּלָם מִמָּנִים,
וְלַהֲעֲנִישׁ אֶת כָּלָם, אֶת כָּל אוֹתָם
שִׁיכְלוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה וְלֹא
מִשְׁתַּדְּלִים.

הִיבְלָא הַחֲמִישִׁי. בְּהִיבְלָא הַזֶּה
עוֹמְדִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים
וְחֻמֶּשֶׁה מִמָּנִים, כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת

השנה. ומעליהם ארבעה עמודים
עליונים על כלם. ואלה הם:
קרטיה"א"ל, סרטיה"א"ל,
עסירי"ה, קדמיא"ל. ואלו
נקראים יתדות של ההיכל הזה.
אלו התמנו לבדח את העולם
(אלו), כשנשמה נוספת מערב שבת
לערב שבת. והיא יוצאת. כשהיא
יוצאת, יוצאים אלה עמה,
ומעבירים מישראל כל עצבות
וכל יגיעה וכל מרירות הנפש וכל
הרגז של העולם, ואלה הם
משמחי העולם.

כל אותם שלמטה מהארבעה
הללו, כלם התמנו להעביר דין
מאותם בעלי הדין ומאותם
שטורדים אותם בגיהנם שיעלו
מהם את הדין. ועל כן כל היתדות
הללו, כלן עומדות בשמחה
ויוצאות משמחה, וכל ההיכלות
עומדים להתעטר למעלה, כמו
שנתבאר.

ההיכל הששי ההיכל הזה היכל
שעומד על כל ההיכלות
התחתונים. בזה מאה אחרים
שעומדים בחוץ, שנקראים
יתדות כאותם האחרים. והם
מאה לצד ימין, ומאה אחרים לצד
שמאל.

שני ממנים עליונים לצד ימין,
ושני ממנים אחרים עליונים לצד
שמאל. אלו של הימין הם
מלפיא"ל, שמעיה"ל. ואלו של
השמאל נקראים מסרסני"ה,
צפצפי"ה. אלה הם יתדות
עליונות, מימין ומשמאל.

ואלה הם שעומדים ומזמנים
בעולם. באותו זמן שמגיע זמנו
של צדיק להסתלק מהעולם
ונתנה רשות לצד האחר, אלו
הארבעה עומדים להזדמן לשם
כדי שתצא נשמתו בנשיקה, ולא
תצטער בשליטתו של הצד
האחר. אשריהם הצדיקים בעולם

בחושבון ימי שתא. ועילא מנייהו ארבע
סמכין עלאין על פלהו. ואלין אינון:
קרטיה"א"ל. סרטיה"א"ל. עסירי"ה.
קדמיא"ל. ואלין אקרון יתדות דהיכלא דא.
אלין אתמנון לבדחא עלמא (אלין). בד נשמתא
אתוספת מערב שבת לערב שבת. ואיהי
נפקת, בד איהי נפקת, נפקין אלין עמה,
ומעברי מישראל כל עצבו, וכל יגיעא, וכל
מרירו דנפשא, וכל רוגזא דעלמא, ואלין
אינון בדיחי עלמא.

כל אינון דלתתא מאלין ארבעה, פלהו
אתמנון לאעברא דינא, מאינון מארי
דינא, ומאינון דטרדי לון בגיהנם, דיסלקון
דינא מנייהו. ועל דא, כל אלין יתדות פלהו
קיימי בחדוה, ומחדוה נפקי, וכלהו היכלין
קיימי לאתעטרא לעילא. כמה דאתמר.

היכלא שתינתא. היכלא דא, היכלא דקיימא
על כל היכלין תתאין. בהאי מאה
אחרנין דקיימאן לבר, דאקרון יתדות כאינון
אחרנין. ואינון מאה לסטר ימינא, ומאה
אחרנין לסטר שמאלא.

תרין ממנון עלאין לסטר ימינא, ותרין ממנון
אחרנין עלאין לסטר שמאלא. אלין
דימינא אינון: מלפיא"ל. שמעיה"ל. ואלין
דשמאלא, אקרון מסרסני"ה. צפצפי"ה.
אלין אינון יתדות עלאין, מימינא ומשמאלא.
ואלין אינון קיימי וזמינין בעלמא. בההוא
זמנא, דצדיקא מטא זמניה לאסתלקא
מעלמא, ואתייהיב רשו לסטרא אחרא. אלין
ארבע קיימי לאתעתדא תמן, בגין דתפוק
נשמתיה בנשיקה, ולא תצטער בשולטנו
דסטרא אחרא. זכאין אינון צדיקייא בעלמא
דין, ובעלמא דאתי. דמאריהון אקדים עלייהו

שולטניהון, למהוי נטירן בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

מהיכלא דא, שראן כל רזין, וכל דרגין עלאין ותתאין, לאתחברא. בגין דישתכח פלא עילא ותתא בשלימו, למהוי כלא חד, וחבורא חד, לאתיחדא שמה קדישא כדקא יאות, ולאשתלמא, לאנהרא נגידו עלאה בתתאה, (נ"א לנגדא נהירי עלאה לתתא) ונהירו דבוצינין פחד, (נ"א ונהרי בוצינין כולחו כחדא) דלא תעדי דא מן דא. וכדין נגיד ואתמשך מאן דאתמשך, דלא אתידע ולא אתגלייא, בגין דיתקרב (נ"א דיתקרב) (דף רנ"ו ע"ב) ויתייחד דא עם דא, למהוי כלא ביחודא שלים פדקא יאות.

זכאה חולקיה, מאן דידע פרזין דמאריה, לאשתמודעא ליה פדקא יאות. דהא אינון אכלין חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי. על דא כתיב (ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו. זכאין אינון צדיקיא דמשדלי באורייתא ימא וילילי. בגין דאינון ידעי אורחוי דקודשא בריך הוא, וידעי ליחדא יחודא קדישא כדקא יאות, דכל דידע ליחדא שמה קדישא בשלימו כדקא חזי, זכאה איהו בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

קשורא דכל הגי היכלין, הכא מתקשרן. (עקב קשירו דכל מהימנותא רוח דמיימא לקבלא רוח דאיהו לתתא ותאי רוחא דאיהו לעילא מיימא לקבלא רוח עלאה דכל רוחין מיימין ביה דא איהו יעקב דאיהו רוח אמציעיתא דכל רוחין ואיהו נטיל האי היכלא שתייתאה באינון נשיקין לאתדבקא רוחא ברוחא כה דאת אמר (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו, וכל נשיקה איהו (ס"א הכא קשירו דכל מהימנותא יעקב דאיהו רוח אמציעיתא דכל רוחין איהו נטיל האי היכלא שתייתאה באינון נשיקין) לאתדבקא רוחא ברוחא, תתאה בעלאה. ובאלין נשיקין אסתלק רוחא דלתתא לאתדבקא ברוחא דלעילא. וכד מתדבקן

הזה ובעולם הבא, שרבונו מקדים עליהם את שליטתם, להיות שמונים בעולם הזה ובעולם הבא.

מהיכלא הזה מתחילים כל הסודות וכל הדרגות העליונות והתחתונות להתחבר, כדי שימצא הכל, מעלה ומטה בשלמות, להיות הכל אחד וחבור אחד, ליחד את השם הקדוש בראוי, ולהשתלם שיאיר השפע העליון בתחתון (להשפיע אורות עליון בתחתון) ואור המאורות כחדא, שלא יזווג (ומאירים המאורות כלם כחדא) שלא יזווג זה מזה, ואז שופע ונמשך מה שנמשך, שלא נודע ולא התגלה, כדי שיתקרב (שיתקדש) ויתייחד זה עם זה להיות הכל ביחוד שלם בראוי.

אשרי חלקו של מי שידע בסודות רבונו להפירו בראוי, שהרי הם אוכלים חלקם בעולם הזה ובעולם הבא. ועל זה כתוב, (ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו. אשרי הצדיקים שמשדלים בתורה ימים ולילות, משום שהם יודעים את דרכי הקדוש ברוך הוא ויודעים ליחד היחוד הקדוש בראוי. שכל מי שידע ליחד את השם הקדוש בשלמות בראוי, אשריו בעולם הזה ובעולם הבא.

הקשר של כל ההיכלות הללו כאן נקשרים, (יעקב קשר של כל האמונה, רוח שעומדת בנגד רוח שהיא למטה, וזו הרוח שהיא למעלה עומדת בנגד רוח עליונה שכל הרוחות עומדות בה. זהו יעקב שהוא רוח אמציעית של כל הרוחות, והוא לוקח ההיכל הששי באותן נשיקות של דבקות רוח ברוח, כמו שנאמר (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. וכל נשיקה היא) (כאן הקשר של כל האמונה. יעקב הוא רוח אמציעית של כל הרוחות, הוא נוטל את ההיכל הששי הנה באותן הנשיקות) להדבק רוח ברוח, התחתון